

kort verslag unica '73

DRIES HENDRIKS

Op vrijdag 31 augustus troffen oude en nieuwe gezichten elkaar op de bijeenkomst, die bij burgemeester J. Piers van Oostende (een geweldig enthousiaste, jonge, kerel) op het stadhuis was ge-arrangeerd. De gerichtheid van Oostende op Engeland bleek duidelijk uit de gese-veerde drankjes: wél jus d'orange, maar verder alleen glazen vol whisky en gin met wat verdwaalde port. Gelukkig was er ook tonic-water. De bijeenkomst (met de gebruikelijke toespraken) werd besloten door (ook wat gebruikelijke) folkloris-tische zang en dans. Een filmisch onder-deel van het programma vormde de pro-jektie van de zeer goede film "Oostende, stad zonder grenzen".

Maar over goede films gesproken: de pro-jektie, waarvoor ik kwam - of beter: waarvoor wij kwamen - vond zaterdags de gehele dag, zondags alleen 's middags en 's avonds en maandags 's morgens én 's avonds plaats. Zondagsmorgens en maan-dagsmiddags werd het reeds vertoonde in het openbaar bediscussieerd.

16 landen hadden films aangemeld. Helaas bleven die uit Tsjechoslowakije (weer eens) weg, terwijl die uit Tunesië er ook niet bleken te zijn. Die van Polen kwamen op het laatste nippertje binnen. Omdat de meesten een politieke "bood-schap" bevatten stonden ze (althans dat werd gemompeld) niet officieel met naam en toenaam in het programma vermeld. In totaal draaiden er een 69-tal films - vaak een hele zit.

In het strijdperk traden Italië, Luxem-burg, Portugal, Zweden, Zwitserland, Joegoslavië, West-Duitsland, België, Spanje, Finland, Frankrijk, Oostenrijk, Denemarken en Polen.

Oost-Duitsland en Rusland, vaak toch ook van de partij, waren ditmaal afwezig. Een bespreking van films heeft weinig zin als men niet zelf in de zaal heeft gezeten. Toch zal ik voor een enkele heel goede een uitzondering maken want mogelijk komen ze nog eens in een UNICA-rondreisprogramma. Uitgaande van mijn beoordeling begin ik dan met de "3-kruis-jes film" L'UOMO FUORI SERIE (Italië), een knappe speelfilm. Een studente wordt geestelijk sterk geboeid door een

kreupele en gebochelde studiegenoot, wandelt met hem, praat met hem en trekt zich niets aan van spottende of verwon-derde blikken van vrienden of voorbij-gangers. Ondanks waarschuwingen van haar vader trouwt ze de man, verzorgt hem en lijkt gelukkig. Door haar bezoeken aan het ouderlijk huis, dansen en feesten met vrienden, wordt de echtgenoot ja-loers en gaandeweg ontstaat er een ver-wijdering. Ze begint zich te schamen voor zijn handicap en zoekt steun bij haar vader en in haar kindertijd. Op een gegeven moment echter keert ze toch weer naar haar man terug - ze kan geestelijk niet zonder hem.

Zweden kwam met een prachtige, artistiek uitgevoerde en ook origineel opgezette, tekenfilm L'INEDUCABLE. De inhoud zou ik kort willen omschrijven als: wilden, die zo nodig geciviliceerd moeten worden - met prachtige gags en vol humor.

Een ander 3-sterren film (naar mijn ge-voel dé film van het congres - akelige ouderwetse kreet overigens) kwam uit Zwitserland. Een animatiefilm zo goed, dat ik prompt het adres van de maker vroeg om te trachten deze te strikken voor EXPERI-MATION. ORPHEUS IN DER UNTERWELT zou men kunnen rangschikken on-der "schaduwbeelden-animatie". Maar dat dekt geenszins de artistieke kwaliteit van deze film. De poppetjes (nauwelijks zo te noemen) zijn gemaakt van stof, die op een lichtbak worden geanimeerd. Zó subliem, zó steengoed van beweging en ritme, dat ik maar ophoud te proberen dat te omschrijven. Als u zich kunt in-denken dat stof ook nog licht doorlaat, dan kunt u zich een haast 3-dimensioneel beeld indenken.

Laat ik dit overzicht besluiten met Polen. Ook die kwamen met enkele ge-slaagde tekenfilms en andere, kundig ge-maakte, films die, zoals gezegd een poli-tieke boodschap leken te bevatten. Ik ben op dat punt wat voorzichtig, want aan deze kant van het wat roestende ijzeren gordijn is men tot deze uitleg misschien wat al te snel geneigd. Ikzelf niet uitgezonderd.

Maar hoe het ook zij: die Polen weten qua uitdrukingskracht met hun films al-tijd hoog te scoren.